Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антоньего.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльни ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостволахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 21. Субота 26 Сѣчня (7 Лютого) 1891. **Рôкъ I.**

Переглядъ політичный.

Львôвъ, дня 26 сѣчня (7 Лют.)

Нечаянне уступленье Министра дра Дунаєвского выкликало загальне зворушенье. Зъ надзвычайныхъ ôдзначень, якими надѣлено уступаючого тôльколѣтного министра, видно, якъ тяжко було Правительству приклонити ся до прозьбы дра Дунаєвского и увôльнити єго зô службы. Праса такъ вѣденьска якъ и заграничиа не знаходить слôвъ похвалы для него. И дѣйстно, ôдъ 1848 року жаденъ министръ финансôвъ не мôгъ-бы ся почванити такими овочами своєи дѣяльности, якъ уступившій дръ Дунаєвскій. И для того то навѣть въ найширшихъ кругахъ потрафивъ ôнъ позыскати узнанье, яке объявляє ся высокимъ подивомъ здôбностей уступаючого министра. Тожь якъ-жежь несправедливый голосъ тыхъ, котрй не лишень, що забувають на єго заслуги, но закидують єму нетактовнôсть въ часѣ єго такъ хосеннои дѣяльности.

Зъ Пешту доносять, що Изба депутованыхъ постановыла приступити до обрадъ подрôбныхъ надъ проєктомъ о касахъ хорыхъ. Министръ торговлѣ боронивъ предложеня, кладучи натискъ на тое, що пôдъ тымъ взглядомъ служило єму законодавство австрійске за примѣръ.

Уступленье гр. Вальдерзее зъ уряду генерального шефа штабу нѣмецкого, а именованье єго шефомъ IX. корпусу арміи дорôвнує може по части уступленю дра Дунаєвского зъ министерства скарбу. Многй нѣмецкй часописы пишуть, що черезъ усуненье гр. Вальдерзее зъ уряду шефа штабу, усунено знову одну зъ головныхъ пôдвалинъ Нѣмеччины. Вѣсти, будьто-бы послѣднй гановерскй маневры, пôдчасъ котрыхъ гр. Вальдерзее мавъ невеличкій спôръ зъ генераломъ Лѣщиньскимъ а то зъ причины рôжницѣ въ поглядахъ тактичныхъ, мали причинити ся до того, що шефъ генеральный штабу зажадавъ димиссіи, дальше: що причиною того мавъ бути антагонизмъ межи гр. Вальдерзее и канцльеромъ Капривимъ, вѣсти тй уступити мусять правдоподôбно тôй поголосцѣ, що цѣсарь нѣмецкій хоче якъ найскорше увôльнити ся ôдъ всѣхъ окружаючихъ єго а звѣстныхъ зъ сталости характеру и непоколебимости въ поглядахъ людей, а окружити ся такими, котрй въ рукахъ єго були бы довôльнымъ орудіємъ. Наслѣдникомъ гр. Вальдерзєна именованый старшій кватирмейстеръ генералъ Шлифенъ II. (єсть трехъ генералôвъ тои назвы).

Праса нѣмецка пôдносить уступленье Криспіого до факту перворядного політичного значеня и сумнѣває ся дуже, чи новый габинетъ дорôвнає першому. Берлиньска *Post* каже, що можна основати нове министеріюмъ, але нѣкто не поважить ся запоручити, що удасть ся основати такій габинетъ, котрый потрафивъ-бы ставити чоло такъ численнымъ перепонамъ въ положеню Италіи. Тымъ менше — пише *Post* — мôгъ бы кто сказати, якимъ торомъ, при не досыть умѣєтнôмъ правленю Италією пôйдуть справы зарôвно тамъ, якъ и въ Європѣ. Йнакше праса французка. Та не може знайти слôвъ на выказанье користей, якй плывуть зъ паденя Криспіого; а можливый єго поворотъ называє найбôльшимъ нещастьємъ и заповѣдею конечнои вôйны.

Французка рада министеріяльна займала ся на послѣднôмъ засѣданю буджетомъ на рôкъ 1892, причôмъ узнано за конечне зажадати кредиту доповняючого въ сумѣ 28 миліонôвъ франкôвъ.

Передвчера завôзвавъ король италійскій амбасадорôвъ, австрійского и нѣмецкого, и заявивъ имъ, що упадокъ Криспіого не має найменшого впливу на заграничну політику Италіи, и що трипримиріє не потерпить на тымъ нѣчого.

Въ справѣ т. з. фонду оброчного пише берлиньскій кореспондентъ *Pol. Corr.*, що Єпископи звернули ся зъ жаданями своими впростъ до Цѣсаря, и що крокъ сей має мати рѣшаюче значенье при новôмъ розвязаню тои квестіи.

Зъ Болгаріи доносять, що наслѣдкомъ довшои и тажкои слабости п. Муткурова, оказує ся конечна потреба нового обсадженя посады министра вôйны. Въ справѣ тôй конферовавъ вже князь Фердинандъ зъ Стамбуловомъ.

Справы краєвй.

Статутъ организаційный для автономичныхъ урядникôвъ повѣтовыхъ. Минувшои сесіи соймовои поставивъ посолъ Недельскій внесенье, домагаюче ся, щобы Выдѣлъ краєвый на пôдставѣ засадъ, черезъ посла того опрацьованыхъ, предложивъ на найблизшôй сесіи соймовôй справозданье о тôмъ внесеню, а взглядно проєктъ одностайного статуту организаційного для автономичныхъ урядникôвъ повѣтовыхъ яко службы краєвои, а такожь проєктъ статуту емеритального для тыхъ урядникôвъ.

Внесенье се посла Недельского змѣнивъ Соймъ въ свою ухвалу, а Выдѣлъ краєвый приступаючи до єи сповненя, постановивъ перше всего зажадати опиніи выдѣлôвъ повѣтовыхъ, яко єдино въ тôй рѣчи компетентныхъ знатокôвъ.

Ôдъ надôсланыхъ опиній зависѣти буде дальшій крокъ въ тôй справѣ.

Наслѣдкомъ тамтогорôчнои ухвалы соймовои выдало Министерство правосудія предпо-

---

Мисіонарь

Отецъ Даміянъ.

Неразъ, коли подумаємо о тôмъ, що свѣтъ цѣлый въ злобѣ зайшовъ вже за далеко, що въ забутю на Бога и не пошанованю найсвятѣйшихъ вже правомъ натуры выписаныхъ въ серцю кождого правъ, перевысшає ôнъ часы, котрй называють ся часами Содомы и Ґоморы, поневôльно поставити собѣ мусимо пытанье, чи той Богъ, котрый силою одного слова знищивъ Содому и огнемъ спаливъ Ґомору, чи Богъ сей, помимо своєи долготерпеливости не пôднесе Руки своєи справедливои и громомъ гнѣву свого не спалить новои Содомы-свѣта? А пытанье то насуває ся тымъ бôльше, що неразъ приходить сумнѣвати ся намъ, чи знайде ся бодай кôлькохъ праведникôвъ на свѣтѣ, для котрыхъ ôдкладавъ бы Богъ день пôмсти своєи, такъ якъ ôдложити хотѣвъ єѣ, наколибы пятехъ бодай богомольцѣвъ знайшло ся въ Содомѣ. Загально бо каже ся, що часы Святыхъ минули, а вѣкъ XIX, такъ убогій въ чесноту и святôсть, що не въ силѣ выдати мужѣвъ надземскихъ и чудотворцѣвъ, котрй могли бы цѣлй поколѣня силою свого слова и примѣромъ своєи святости вырвати зъ болота и пôднести высше — до неба. Правда, що ôдродили мы ся ôдъ святости батькôвъ нашихъ, правда, що вѣкъ нашь, то не одинъ зъ тыхъ, въ котрыхъ законъ божій бувъ въ пошанованю, такъ само пôдъ убогою стрѣхою, якъ и въ пышныхъ палатахъ вельможь, но сказати, що не ма святыхъ нынѣ, се булобы минути ся зъ правдою. Суть святй и ледво передъ рокомъ покрыла земля тѣло мужа, котрого святôсть удивовала свѣтъ цѣлый и приневолила всѣхъ, вѣруючихъ и невѣрныхъ, правовѣрныхъ и зôстаючихъ въ блудѣ, до признаня, що часы святыхъ не минули, и не минуть такъ довго, якъ довго стоить свята Церковь, матѣрь всѣхъ Святыхъ.

Мужь сей, о котрôмъ мы згадали, се б. п. отецъ Іосифъ Даміянъ де Венстеръ, апостолъ прокаженныхъ. Корыстаючи зъ працѣ, помѣщенои въ *Przegląd*-ѣ *Powszechny*-мъ за рôкъ 1890, подаємо тутъ коротку єго біографію, и начеркъ спасительнои єго дѣяльности.

Отецъ Іосифъ Даміянъ родивъ ся дня 3 сѣчня 1840 р. въ Тремельо, селѣ положенôмъ недалеко ôдъ бельгійского мѣста Льованіюмъ. Родичѣ єго були убогй, но ôдзначували ся великою святостію житя. Въ двайцятôмъ роцѣ житя ôдвѣдавъ о. Даміянъ свого старшого брата, монаха въ конгрегаціи Найсв. Серць Іисуса и Маріи. Туть, зворушеный ласкою божою, почувъ въ собѣ покликанье до житя святѣйшого, и рѣшивъ ся, йдучи за примѣромъ свого брата, ôддати ся службѣ Бога. Вже давнѣйше носивъ ся ôнъ зъ гадкою вступленя до Трапистôвъ, теперь однакъ змѣнивъ своє постановленье, и вступивъ до згромадженя мисіонарôвъ, званыхъ отцями Pierpe. Згромадженье се було галузею тои самои конгрегаціи, въ котрôй позôстававъ єго братъ.

Въ року 1863 заледво одержавъ нашь герой першй священя, наколи старшій єго братъ Памфилій дôставъ приказъ ôдъ настоятелѣвъ, щобы якъ найскорше выбравъ ся на далеку мисію.

Тяжка слабôсть Памфилія не позволила єму однакъ вырушити въ дорогу. Тогды то поспытавъ о. Даміянъ, чи не мôгъ бы заступити слабого брата и мѣсто него поспѣшити тамъ, де призначила бы єго воля божа и приказъ настоятелѣвъ.

Пропозиція єго зôстала принята, и молодый кльерикъ пустивъ ся въ далеку и тяжку подорожь морску, котра зъ Бремергафенъ до островôвъ Сандвихскихъ тревала цѣлыхъ пять мѣсяцѣвъ, на корабли маштовôмъ, для подо-

рученье обомъ высшимъ судамъ галицкимъ, щобы точно перестерѣгано приписи истнуючи̂, такъ що до побору належитости за доручуванье письмъ судовыхъ въ загалѣ, якъ не менше що до квестіи, котра сторона въ кождо̂мъ случаю є обовязана до оплачуваня належитости за доручуванье такого письма.

До жаданя однакъ о знесенье, взглядно о зниженье належитостей о̂дъ доручень, Правительство на теперь не може еще приклонити ся.

Въ грудню почавши о̂дъ дня 9. о̂дбувала ся въ Порембѣ, въ краєво̂й робо̂тнѣ взо̂рцевого гончарства, зо̂стаючо̂й по̂дъ управою п. Антонія Голиковского, 14 дневный курсъ практичный для робо̂тнико̂въ. Курсъ сей мавъ на цѣли уможливити робо̂тникамъ цегольнянымъ познакомленье ся зо̂ способомъ выроблюваня цеглы, дрено̂въ, жолобленыхъ черепиць, прасованыхъ на машинахъ ручныхъ, черезъ Выдѣлъ краєвый для робо̂тнѣ въ Порембѣ набутыхъ. Зъ предложеного теперь п. Голиковскимъ справозданя довѣдуємо ся, що прибувши̂ робо̂тники, кро̂мъ выроблюваня цеголъ звычайныхъ, училися также выробу дрено̂въ и жолобленыхъ черепицъ прасованыхъ, дальше монтованя и обслуги машинъ, о̂дливаня формъ гипсовыхъ на жолоблени̂ дахо̂вки, не менше якъ и на плоски̂ карпо̂вки.

Зъ курсу того користало лишень 6 участнико̂въ: 2 робо̂тнико̂въ цегольняныхъ и 4 властителю̂въ цегольнь зъ ро̂жныхъ сторо̂нъ краю. Причиною такъ малои участи по̂дчасъ курсу того, була недогоднo обрана пора и многи̂ зъ тыхъ, котри̂ перше мали прибути, о̂дкликали сво̂й приѣздъ, о̂дмовляючи ся, що остра зима не позваляє имъ на такъ утяжливу дорогу. Другій курсъ о̂дбуде ся въ червню.

Министръ вѣроисповѣданя и просвѣты поручивъ обовязки провизоричного веркмайстра въ правительственно̂й школѣ заводово̂й слюсарско̂й въ Святникахъ Альфредови Вилькенжкому, стипендисту тои школы, а то о̂дъ дня 1-го лютого 1891 зъ ремунерацією 720 зр.

Вчера передъ полуднемъ о̂дбуло ся въ гмаху соймово̂мъ перше засѣданье краєвои комисіи для справъ ро̂льничихъ, установленои черезъ соймъ, яко фаховый органъ дорадчій Выдѣлу краєвого у всѣхъ его дѣлахъ, маючихъ на цѣли охорону и правильный розво̂й господарства сельского и промыслу ро̂льничого, а именно по̂днесенье и розширюванье господарскои вѣдомости.

Обрадамъ проводивъ Маршалокъ краєвый кн. Є. Сангушко. Присутными були дельєгаты товариства господарского льво̂вского и крако̂вского, Кружко̂въ ро̂льничихъ, два члены Выдѣлу краєвого (пп. Верещиньскій и Романовичь) и члены покликани̂ Выдѣломъ краєвымъ. Дельєгатъ товариства лѣсного, гр. Романъ Потоцкій оправдавъ свою неприсутно̂сть Комисія выбрала еще четырохъ члено̂въ а опо̂сля выбрано провизоричну секцію , зложену зъ 5 члено̂въ, котра опо̂сля має ся доповнити 2ма членами. Задачею секцію тои має бути приготованье предмету обрадъ для повнои комисіи, роздѣленье реферато̂въ и полагодженье справъ, нетерплячихъ проволоки.

Членъ Выдѣлу краєвого, п. Романовичь, подавъ до вѣдомости комисіи ти̂ справы, въ якихъ комисія свою гадку выновѣсти має. Секція выбрана нынѣ має справы ти̂ розглянути и выготовити внесеня на слѣдуюче повне засѣданье комисіи, котре о̂дбуде ся въ мартѣ сего року.

До секціи тои выбрано: Станислава гр. Стадницкого, Тадея Лянде, Иполита Богдана, Станислава Поляновского и д-ра Тадея Пилята.

Перше посѣдженье секціи має ся о̂дбути нынѣ.

Переглядъ Часописей.

Уступленье Министра скарбу д-ра Дунаєвского и номинація на его мѣсце д-ра Штайнбаха выкликало всюда якъ найсильнѣйше враженье. Всѣ вѣденьски̂ часописи обговорюють обширно справу тоту. И такъ, *Presse* по̂дносить надзвычайне о̂дзначенье Монарше, якого дознавъ д-ръ Дунаєвскій уступаючи зъ габинету, по̂дносить такожь и заслуги его на поли финансо̂въ. Політични̂ навѣть противники Дунаєвского, не можуть ему о̂дмовити свѣдоцтва, що утреваленый кредить державный и політичне значѣнье Монархіи приписати належить въ значно̂й части дѣяльности д-ра Дунаєвского. Приклонный однакъ вѣкъ оправдує конечно потребу супочинку. Дальше додає *Presse*, що Дунаєвскій носивъ ся вже о̂дъ по̂въ року зъ гадкою уступленя и послѣдными часами казавъ собѣ о̂дповѣдно урядити помешканье въ Краковѣ.

Противно *Fremdenblatt* и *Extrablatt* по̂дносять, що д-ръ Дунаєвскій внѣсъ свою просьбу о перенесенье его въ станъ супочинку дня 22 сѣчня, а патентъ розвязуючій Думу державну появивъ ся дня 23 сѣчня, доказомъ то, що д-ръ Дунаєвскій для того уступивъ зъ габинету, щобы не бути на перепонѣ можности сповненя условій, зазначеныхъ въ коментари урядовои *Wiener Zeitung*. То, що Дунаєвскій уступивъ передъ новыми выборамы, єсть доказомъ, що Правительство не стоить бо̂льше на становищи оперти ся єдино о правицю.

Инши̂ часописи, якъ *Neue Freie Presse*, *Deutsche Zeitung* и *Neues Wiener Tagblatt* добачують въ уступленю Дунаєвского усуненье перешкоды, котра городила Нѣмцямъ дорогу до чинного удѣлу въ провадженю справъ державныхъ. Трафну однакъ о̂дповѣдь на тоє знаходимо въ *Press*-ѣ. Ось еи слова: Твердженье деякихъ письмъ вѣденьскихъ, мовь-то-бы зъ уступленьемъ дра Дунаєвского, усунена зо̂стала головна запора вспиняюча Нѣмцѣвъ о̂дъ вспо̂вудѣлу въ зарядѣ Державы, твердженье таке можна лишь уважати яко субєктивне засмотрюванье ся партійне, перше однакъ лѣвиця, чи цѣла якъ єсть, чи бодай бы яка еи часть, мусить зложити доказъ, що може змѣнити своє дотеперѣшне становище.

Выходячій въ Линцу *Volksblatt* пише, що Дунаєвскій бувъ найпершимъ столпомъ габинету Тааффого. По̂сля сло̂въ письма того, уступленье Дунаєвского єсть знакомъ, що гр. Таффе хоче вступити на иншу дорогу якъ та, котрою йшовъ до нынѣ.

Номинацію Штайнбаха министромъ финансо̂въ повитали всѣ письма дуже радо̂стно и по̂дносять его здо̂бности. *Neue Fr. Presse* пише, що понеже Штайнбахъ, яко нѣмецкій урядникъ, чужій єсть політичнымъ поглядамъ Дунаєвского, а безперечно посѣдає здо̂бности заро̂вно політични̂ и економични̂, длятого умѣркованьемъ и второпностію може осягнути загальне довѣріє.

Deutsche Zeitung пише, що Штайнбаха не можна въ жаденъ спосо̂бъ уважати яко перешкоду до того, щобы лѣпши̂ часы настали.

Wiener Tagblatt пише, що черезъ номинацію Штайнбаха означивъ гр. Тааффе ясно свою дорогу. Ставить о̂нъ сво̂й габинетъ знову побо̂чь партій, не идентификуючи его однакъ зъ жадною зъ нихъ.

Праса берлиньска знаходить для дра Дунаєвского лишь слова признаня и заявлює, що лишень ему завдячує Австрія усуненье дефициту, и що о̂нъ одинъ бувъ о сто̂лько счастлившимъ о̂дъ своихъ попередннко̂въ, що потрафивъ знаменито поставити кредитъ державный.

Дописи.

Зъ Бережанъ.

(К.) Дня 3 лютого с.р. о̂дбула ся въ домѣ пана дра Чайковского предвступна нарада людей довѣрія повѣто̂въ Бережаны—Рогатынъ—По̂дгайцѣ, въ дѣлѣ выбору посла до рады державнои. На зборахъ було до пятьдесять селянъ, около 15 священнико̂въ и 4 осо̂бъ зъ свѣтскои интелигенціи, а именно пп. Санатъ Твердохлѣбъ, дръ Чайко̂вскій и судія Жегестовскій. Зборы не ухвалили що до особы выбрати ся маючои ничого позитивного, то̂лько установили для кождого зъ повѣто̂въ по 5 дельєґато̂въ, котри̂ на передвыборчихъ зборахъ, дня 16 с. м. о̂дбути ся маючихъ, заявлять своє мнѣніє, що до поставленя кандидатуры. Цѣкава рѣчь, що дельєґатомъ зъ повѣту Бережаны выбрано о. Мащака, того самого, котрый на вѣчу спо̂льно зъ о. Билинкевичомъ выправивъ демонстрацію противъ проґрамы проф. Романчука.

О кандидатахъ на посла не було ще бесѣды але загально вѣдомо, що кандидовати намѣряють пп. дръ Чайко̂вскій адвокатъ зъ Бережанъ и Володомиръ Жегестовскій судія зъ По̂дгаєць.

Дня 4 с. м. о̂дбула ся знову въ Радѣ повѣтово̂й въ Бережанахъ довѣрочна нарада передвыборча скликана маршалкомъ повѣтовымъ п. Вольфартомъ. И ся нарада не довела до якого-такого порозумѣня що до особы посломъ выбрати ся маючои и то̂лько постановлено зъорганизувати комитетъ выборчій складаючій ся зъ о̂сѣмдесяти осо̂бъ обохъ народностей повѣту. Найсимпатичнѣйшою була бесѣда п. нотара Вольского, выголошена на тыхъ зборахъ, въ котро̂й о̂нъ дораджувавъ конечно̂сть поданя братнои руки Русинамъ-народовцямъ при выборахъ. Велика бо̂льшо̂сть зо̂браныхъ освѣдчила ся за то̂мъ, щобы якъ оно и бути повинно, до комитету выборчого запросити людей обохъ народностей, абы спо̂льно нарадити ся надъ выборомъ чоловѣка, маючого здо̂бности на посла и шансы бути выбранымъ и опо̂сля старати ся всѣми силами спо̂льно перепертн выбо̂ръ такого кандидата.

рожныхъ дуже невыго̂днымъ. По прибутю до столицѣ архипелягу Гавай, Гонолюлю, зо̂ставъ о. Даміянъ рукоположеный, туть и замешкавъ довше, роздивляючи ся въ ново̂мъ своѣмъ окруженю и въ ново̂й селитьбѣ.

Островы Гавайски̂, або Сандвихски̂, лежать середъ Океану супоко̂йного, на половинѣ дороги межи Америкою а Австраліею. О̂дкрывъ ихъ въ року 1778 славнозвѣстный капитанъ Кокъ; довші̂й однакъ часъ не звиджувавъ ихъ никто кро̂мъ купцѣвъ и кораблѣвъ гандлевыхъ и перша вже стрѣча культуры зъ туземцями, послужила лишь до ихъ здеморализованя черезъ доставлюванье имъ горячихъ напитко̂въ, котри̂ знайшли межи дикими Гавайцями великихъ приклоннико̂въ. Доперва въ 1820 року прибуло ко̂лькохъ духовнико̂въ протестанцкихъ зъ Америки на ти̂ побережи, щобы кинути ту перше зерно правды вѣры христяньскои. Миссіорари католицки̂ много по̂знѣйше прибули туть и доперва 1889 року станула туть перша церковь католицка. Вскорѣ однакъ знайшло ся много исповѣднико̂въ правды католицкои середъ архипелягу Сандвихъ; були они однакъ розкинени̂ въ ро̂жныхъ оселяхъ, и миссіонарѣ мусѣли о̂дбувати тяжки̂ подорожи, середъ го̂ръ недоступныхъ и великихъ просторо̂въ, щобы о̂дшукати горстку вѣрныхъ и принести имъ животворяще слово правды Божои.

Въ одно̂й зъ такихъ апостольскихъ вандро̂вокъ, по десятьлѣтнымъ побутѣ середъ тыхъ го̂ръ, по разъ першій дотеръ о. Даміянъ до Мольокай, острова, де выкидувано прокаженыхъ, дуже численныхъ середъ населенія архипелягу Гавай, а то для о̂длученя ихъ о̂дъ прочихъ жителѣвъ и перешкодженя въ ширеню ся проказы. Неразъ натрафлявъ о. Даміянъ на тыхъ нещасныхъ, до̂ткненыхъ страшенною слабостію а подыбувавъ ихъ въ ро̂жныхъ частяхъ просторого свого прихода. Мимо строгои уваги правительства, часто таила родина слабо̂сть котрого зъ своихъ члено̂въ, щобы лишень охоронити нещасни̂ жертвы проказы о̂дъ о̂длученя ихъ о̂дъ родины и дому. О. Даміянъ дотерь въ ко̂нци ажь до Сибиру прокаженныхъ, если годить ся назвати такъ чудесный островъ, де вѣчне лѣто а котрый природа прибрала въ найчудеснѣйшу одѣжь. Ледво ставувъ о. Даміянъ на то̂й долинѣ смерти, заразъ почувъ въ собѣ голосъ внутрѣшный, покликуючій его до полишеня ся туть и посвящеия цѣлого свого житя на службу нещасныхъ прокаженыхъ. До теперь бо лишь рѣдко коли являвъ ся туть посланникъ потѣхи и супокою — священникъ католицкій и апостоль правды.

(Дальше буде.)

Яворôвъ.

Гадаю, що хоть спôзнена, а все таки мила буде вамъ вѣдомôсть о краснôмъ а пôднеслôмъ торжествѣ свята Іорданьского въ Яворовѣ. Торжество розпочало ся богослуженьемъ, котре ôдправивъ о. кр. Петръ Львицкій мѣсцевый парохъ, въ окруженю численно зôбранного духовеньства обохъ обрядôвъ. Почетнѣ мѣсця заняли представителѣ властей правительственныхъ судовыхъ, автономичныхъ, войсковыхъ и численно зôбрана интелигенція. Процессіи ассистовавъ швадронъ 11 полку драгонôвъ.

По скôнченю богослуженя засѣли всѣ виднѣйшѣ представителѣ повѣту до обѣду въ гостиннôмъ домѣ пароха о. Львицкого. Теплыми и сердечными словами внѣсъ господарь тоаств на честь Є. В. Цѣсаря, св. Отця, и Єпископа Перемыского, опôсля взявшихъ участь въ торжествѣ маршалка повѣту гр. Шептицкого, заступника старосты п. Бернацкого и др. Згадати туть мусимъ тоастъ, пôднесеный загально любленымъ и поважанымъ властителемъ Яворова, гр. Людв. Дембицкимъ. Въ пôднеслыхъ словахъ и красной формѣ зазначивъ ôнъ становище руского клиру въ теперѣшныхъ часахъ, и внѣсъ здоровье о. кр. Львицкого, котрый хотяй недавно обнявъ парохію Яворôвску, потрафивъ однакъ позыскати собѣ загальнѣ симпатію. Прехорошій спѣвъ прибувшихъ зô Львова питомцѣвъ дух. семинаріи додавъ много пôднеслости торжеству, котре въ памяти участникôвъ полишить на довго милу згадку.

Кроника.

— **Наша Найдост. Цѣсарева** прибула дня 3 с. м. въ стислôмъ incognito до Монахіюмъ. На дворци желѣзницѣ повитавъ Єѣ посолъ австро-угорскій гр. Вреде.

— **Ц. к. Рада школьна краєва** именовала сталу учительку Ядвигу Зубрицку, въ Лавоцинахъ, сталою учетелькою молодшою 2-клясовои школы етатовой въ Лобзовѣ.

— **Вицепрезидентомъ** дисциплинарнои Избы адвокатскои выбрано дра Станислава Крижановского.

— **Львôвска Изба адвокацка** оголошує конкурсъ въ цѣли розданя запомоги въ рôчной сумѣ 100 зл., зъ фундаціи б. п. Маркелія Мадейского, для вдôвъ и сиротъ по адвокатахъ, котрѣ принадлежали до округа львôвскои Избы. Поданя треба внести до дня 28 лютого с. р.

— **Магистратъ** мѣста Любачева, розписавъ зъ речинцемъ до 20 лютого с. р., конкурсъ на двѣ посады мѣйскихъ лѣкарѣвъ, зъ платою рôчною 300 зл.

— **На линіи желѣзнои дороги** межи Лавочнымъ а Стрыемъ, встримано рухъ желѣзниць зъ причины великихъ заспъ снѣжныхъ.

— **Популярнѣ выклады** зъ ветеринаріи, устроюванѣ львôвскимъ ôддѣломъ господарскимъ, зачнуть ся дня 16 лютого с. р. о годинѣ 10 передъ полуднемъ въ комнатѣ тов. ремѣсничого „Скала". Выкладати буде проф. Іосифъ Кубицкій. Выклады тѣ, призначенѣ суть для селянъ, учителѣвъ сельскихъ и бѣдныхъ офиціялистôвъ, будуть тревати черезъ пятнайцять днѣвъ. Пôдчасъ часу того, будуть доставати бѣднѣ слухачѣ пôдпомогу зъ фондôвъ львôвского ôддѣлу ц. к. Товариства господарского. Зголошеня пріймають ся до 13 с. м. въ ôддѣлѣ львôвскôмъ ц. к. Товариства господарского, Львôвъ, Хорущина 26, або въ головнôмъ зарядѣ Товариства „Кружкôвъ рольничихъ у Львовѣ.

— **Доповняючи** вчерашну вѣдомôсть о новоименованôмъ министрѣ скарбу, д-рѣ Штайнбаху, додати мусимо, що черезъ довшій часъ выкладавъ ôнъ въ вѣденьскôй Академіи гандлевôй межинароднє право гандлеве и векслеве, а также приписи оплатнѣ. Одинъ зъ єго слухачѣвъ зъ Академіи тои передъ кôльканайцятими роками, оповѣдає, що яко професоръ тѣшивъ ся министръ Штайнбахъ великимъ ушанованьемъ зô стороны своихъ ученикôвъ, а то не лишень для своєи ласкавости въ обходженю ся зъ молодежею, але и для того, що не мавъ жадныхъ упереджень народовосцевыхъ, и нѣколи не бавивъ ся на катедрѣ професора въ політику. Въ знаню своѣмъ грунтовный, въ выкладѣ ясный и звязлый, въ житю щоденнôмъ дистинктовный и гладкій, робивъ д-ръ Штайнбахъ вже тогды враженье чоловѣка, котрый зайде далеко. Послѣдными часами бувъ новоименованый министръ вицепрезесомъ комисіи для третого испыту правничого и державного, а также членомъ комисіи для испытôвъ дипльоматичныхъ.

† **Meisonier**, славный маляръ, померъ въ Парижи 31 сѣчня с. р. Покôйникъ ôдзначувавъ ся надзвычайною добротою серця и щедростію, зъ якою роздѣлювавъ величезнѣ сумы межи бѣдныхъ.

— **Звѣрска матѣрь.** Въ Вальенціи зробила поліція ревизію въ домѣ однои вдовы, и въ пивницѣ знайшла замкнену 34-лѣтню доньку тои вдовы, позбавлену цѣлковито змыслôвъ и выглядаючу страшно нужденно. Вдову сейчасъ увязнено, а при слѣдствѣ показало ся, що звѣрска матѣрь взяснила свою дочку черезъ кôльканайцять лѣтъ.

Страшный случай мавъ на дняхъ мѣсце въ Витебску. Кôлькохъ молодыхъ людей санковало ся зъ дамами но мѣстѣ. Ѣзда була правдиво шалена, якъ шалено въ головахъ ѣдучихъ. Наразъ впали однѣ санки на переходячого улицею 60-лѣтного п. Стефановича, потягнули го за собою и волѣкли больше якъ пôвъ кильометра. Коли опôсля вытягнено нещасного, представлявъ ôнъ одну страшну кроваву рану. Нещасный вже не живъ. Въ справѣ тôй заряджено судове доходженье.

— **Суды румуньскѣ.** Передъ трибуналомъ судовымъ въ Дорогôй, стававъ на дняхъ пôдпрефектъ Росінъ, котрый за 1000 франкôвъ выдавъ властямъ россійскимъ емигранта Симовского. Обжалованый толковавъ ся тымъ, що власти россійскѣ предложили єму документа, що емигрантъ сей не бувъ Симовскимъ, переступникомъ політичнымъ, но Жумальскимъ, конокрадомъ. Трибуналъ принявъ тоту оборону и увôльнивъ Росіного.

— **Самоубѣйство зъ туги.** Зъ помосту корабля „Пернамбуко", пливучого зъ Бразиліи, вскочила до воды въ замѣрѣ ôдобраня собѣ житя, Михалина Ботвиночôвна, зъ Томашова любельского, въ Царствѣ польскôмъ. Причиною самоубійства була туга за краємъ родимôмъ.

— **Бôльше такту** повиннѣ мати нашѣ панѣ и панны жидôвского вѣроисповѣданя. Гадаємъ, що не найприємнѣйшою рѣчею бачити въ церквѣ пôдчасъ вѣнчаня повно цѣкавыхъ доньокъ Мойсея, котрѣ пôвголосными своими розговорами и увагами, понижають святôсть мѣсця божого. Мало то мѣсце пару днѣвъ тому въ Волоскôй Церквѣ, а пишучій тотѣ слова, не мôгъ ся нажаловати, що знесено вже чинъ остиярôвъ, т. є. дверникôвъ церковныхъ, котрѣ не допускали чогось подôбного.

— **Кадра резервова II полку драґонôвъ,** стаціонована у Львовѣ, намѣряє въ мѣсяци мартѣ с. р. выдати до приватного ужитку 37 штукъ коней службовыхъ понизше 7 лѣтъ вѣку. Зголошеня пріймає вже теперь и удѣляє пояснень команда войскова пôдъ ч. 46 при ул. Коперника, або также мѣйскій урядъ кватирунковый въ ратуши.

— **Въ Петербурзѣ** має основати ся товариство пôдпомаганя дрôбного промыслу по селахъ и оселяхъ. Товариство розпоряджує капиталомъ 1,000.000 рублѣвъ.

— **Населенье Нѣмецъ.** Въ нѣмецкôй державѣ єсть 26 мѣстъ, котрѣ числять бôльше якъ 100 тысячѣвъ мешканцѣвъ; 21 межи 50 а 100 тысячѣвъ; 39 межи 30 а 50 тысячѣвъ; 64 межи 20 а 30 тысячѣвъ загально одже 150 нѣмецкихъ мѣстъ числить бôльше якъ по 20 тысячѣвъ населеня.

Библіографія.

(П) Библіотека музикальна. Выпускъ 16. „Вѣтрогоны", коломыйка на фортепянъ. О. Нижанковскій. Львôвъ. Цѣна 30 кр., зъ пересылкою 32 кр.

По довшôмъ застою, выйшовъ новый выпускъ „Библіотеки музыкальнои". Не хочемо заперечувати, що довша перерва и не досыть правильне выдавництво библіотеки тои въ послѣдныхъ часахъ, наводило насъ на гадку, що при хибнôй администраціи „Библіотека", котра вже только зробила, и несучи руску пѣсню по нашôй землѣ, зъєднала собѣ загальне узнанье — выходити устане. Тымъ радше тому витаємъ новый выпускъ, що выйшовъ ôнъ зъ пôдъ заряду новои администраціи, котрôй проводить авторъ „Вѣтрогонôвъ". О самôй композиціи розводити ся нехочемо, вже и мя молодого, но звѣстного автора котрого „Гулялп", „Зъ окрупикôвъ" и другѣ композиціи, приняли ся у насъ и знайшли узнанье у найбôльшихъ нашихъ музикôвъ, промавляє найлѣпше за новою єго працею. „Вѣтрогоны" мѣстять четыри коломыйки, основанѣ на чисто народныхъ мотивахъ. Именно трета ôдзначує ся тымъ, що писана въ тактѣ $^{3}|_{4}$, при чôмъ однакъ ôддати єѣ можна въ тактѣ $^{2}|_{4}$ и въ танцю не домагає ся она ôдъ гулюючихъ надзвычайнои скорости нôгъ, якъ то закинула одна зъ газетъ.

Композиторови желаємо лишь дальшого успѣху. Поле, на яке вступивъ ôнъ, а вступивъ полишеный самъ собѣ, власному талантови и желѣзнôй працѣ, має у насъ такъ мало труженникôвъ, що кождый на нѣмъ починъ єсть неоцѣненный. Всѣхъ же любителѣвъ музики, а любителемъ такимъ повиненъ бути у насъ кождый, можемо лишень заохотити до пôдпомаганя библіотеки тои, котра пôдъ проводомъ новои администраціи вѣщує великѣ успѣхи. Замовляти належить пôдъ адресою: Видави. „Библіотеки музикальнои" у Львовѣ, ул. Коперника ч. 36.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень 6 лютого. Министръ скарбу дръ Штайнбахъ попращавъ ся вчера передъ полуднемъ въ способъ найсердечнѣйшій зъ урядниками Министерства правосудія и зложивъ о годинѣ 2-ôй по полудни присягу въ руки заступцѣ Є. В. Цѣсаря, Найд. Архикн. Кароля Людвика.

Вѣдень, 6 лютого. (Тет. прив.) Всякѣ донесеня о дальшихъ мнимыхъ змѣнахъ політичныхъ треба принимати зъ найбôльшою осторожностію.

Конференціи въ справѣ трактату австро-нѣмецкого, на равѣ перерванѣ для того, щобы дати способнôсть комитетови редакційному до опрацюваня омовленыхъ до теперъ точокъ. Въ слѣдуючій тыждень обрады на ново будуть пôзнанѣ и потребують довгій часъ.

Вѣдень 6 лютого. Змова шевцѣвъ переводить спокôйно. Въ недѣлю ôдбуде ся остаточне зôбранье штрейкуючихъ. Штрейкъ закôнчить ся на другій тыждень то здає ся то дуже спокôйно.

Римъ. 6го. До теперь нѣчого не предпринявъ еще король въ справѣ выбору нового ґабинету. Вчера конферовавъ король зъ шефомъ генерального штабу въ справѣ запроваджєня ощадности на поли мілітарнôмъ. *Osser. Romano* утримує, що выбраный буде ґабинетъ *Rudini-Saracco- Nicotera*, котрый въ своєи програмѣ оголосить запроваджєнье ощадности въ рѣчахъ вôйсковыхъ.

Барцельона, 6 лютого. Пôдчасъ вчерайшой манифестаціи, сторонники Кальмерона, зробили велику демонстрацію передъ гмахомъ клюбу консервативного. Прибула жандармерія. Кôлькохъ манифестантôвъ ранено. Около пôвночи привернено супокôй. Межи ворохобниками панує велике зворушенье. Сподѣють ся великого забуреня.

Торгъ збôжемъ.

6 лютого	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	7.——8.15	7.——7.85	6.70—7.35	7.10—8.30
Жито	5.80—6.35	5.75—6.20	5.60—5.85	6.——6.45
Ячмѣнь	6.——6.75	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Овесъ	6.——6.40	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ —·— до —·— зл.

Поѣзды зелѣзничѣ.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходятъ:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятына и Станіслава		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17

Примѣтка: Годины пôдчеркненѣ лінійкою означають часъ нôчный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.